

A Kőművesek a békeharcra és a Szovjetunió iránti szeretetre nevel. A sztálini műszak és az azt követő ünnepség leírása a legszebb része regényének. Itt népi hagyományokkal teszi színessé és elevenné írását. Gyalog András Sztálin elvtárs születésnapjára készült pálinkás-butykosa, majd remekbesikerült halpaprikása és becsületes dalpárbaja Tulipán Mihállyal, mind-mind népi gyökerekből táplálkoznak. Kár, hogy nem foglalkozik velük bővebben az író, hiszen általuk igen fontos problémát vet föl, a falusi parasztok ipari munkássá nevelődésének kérdését.

Karinthy sokat tanul a szovje tirodalomtól. A szocialista munka szép ábrázolására, magyar író előtte még nem igen vállalkozott. Helyesen teszi hát, ha felhasználja a szovjet irodalom és a magyar nép hagyományait.

Alakjait megtalálhatjuk a szocialista építés bármely szakaszán, a Szegedi Textilkombinátban, vagy a Diósgyőri vasgyárban, találkozhatunk és beszélhetünk velük. De valóban a történet megjelenítési módjában erősen hasonlít Ázsájev regényéhez. De a könyvében felvetett problémák tipikusak és építésünk mai szakaszára jellemzőek.

És ez a legfőbb érdeme Karinthy műveinek. Minden írását a Párt és a nép szeretete jellemzi. A helyesen felvetett problémák nagyrészt már magas művészi fokon oldja meg. Írásai a nép széles rétegeihez szólnak s egyforma szeretettel olvassák a dolgozók. Műveiben azonban számos fogyatékoságot találunk, ami nem csorbítja tehetségét, de minden esetre arra mutat, hogy állandóan fejlesztenie kell magát és törekednie kell a tökéletesebb művészi megformálásra. Szorosabbra kell fűzni kapcsolatát a dolgozókkal, jobban meg kell ismernie életüket, vágyaikat, — hogy valóban teljes értékű énekese legyen szocializmusunk szép és harcos építésének.

BOZÓ LÁSZLÓ

A MAGYAR ÍRÓK SZÖVETSÉGE SZEGEDI CSOPORTJÁNAK MEGALAKULÁSÁHOZ

Ez év február 10-e a fordulat napja Szeged és vidéke irodalmi életében. A Magyar Írók Szövetsége ezen a napon alakította meg Szeged íróiból vidéki csoportját. Az Írószövetség pártszervezete felismerte a hatalmas erőt, melyet a vidéken élő írók és újonnan feltűnt tehetségek szervezett segítése jelent kultúrforradalmunk megvívásában és egyre izmosodó szocialista irodalmunk fejlődésében. A felismerést tett követte, ahogy ezt a Pártnál minden esetben büszke örömmel tapasztaljuk.

Az alakuló gyűlésen László Gyula elvtárs, vidéki titkár tolmácsolta az Írószövetség meleg üdvözetét és segítő szándékát. Kifejtette, hogy a vidéki irodalmi körök, így a Tiszatáj írói kollektíva sem jelentett szervezeti formát. A kollektíva lelkesen működött, figyelemreméltó alkotások jelzik jószándékú igyekezetét, de elszigetelve, segítség nélkül, nem tudott feladatának maradéktalanul eleget tenni. Az írók szakmai és ideológiai képzésével senki sem törődött. A heti összejövetelek, néhány író egymásközi eszmecsereje volt az egyetlen iránytű, mely a Tiszatáj íróinak fejlődését meghatározta. Ez magyarázza az egyhely-

bentopogást, mely a kollektíva szakmai fejlődésében megmutatkozott és a bolsevik határozottság, harcos keménység hiányát is.

A Tiszatáj írói nem álltak szoros kapcsolatban a néppel. Nem ismerték az üzemek életét, a dolgozók mindennapi problémáit. Nem csoda, ha ilyen tárgyú írásaikból hiányzott a hitelesség, a való élet íze. Nem ismerték a parasztságot sem. Nem figyelhették a falu szocialista átalakulásának útját, mert erre nem nyílt alkalmuk. A nagy számban megjelenő paraszti tárgyú műből ezért hiányzik az élmény ereje.

Anyagi segítséget sem kapott a kollektíva. A Tiszatáj írói nem tapasztalták, hogy a mi társadalmunkban az írói munka megbecsült munka. Szabad idejük, sőt éjszakájuk feláldozásával próbáltak alkotni és legtöbbször a papír ára sem térült meg a fárasztó munka után. Ezzel magyarázható az elkedvetlenedés, mely a kollektíva tagjainál észlelhető volt és a törekvés hiánya újabb művek megírására.

Az Írószövetség a jövőben minden erejével támogatja a vidéken élő írókat. Ezért alakulnak a vidéki csoportok és ezért létesült az Írószövetség vidéki titkársága is. Az irodalmi alap. alkotószabadság stb. a vidéken élő írónak is rendelkezésére áll, hogy anyagi gondoktól függetlenül, témájában elmerülve, tehetségét kifejtve írhasson.

A jövőben a Tiszatáj az Írószövetség lapjaként jelenik meg. Ez biztosítja a művészi színvonal állandó emelkedését és a széleskörű nyilvánosságot.

Ezután Lódi Ferenc, a Tiszatáj szerkesztője tartott beszámolót a kollektíva eddigi munkájáról. Megállapította, hogy a Tiszatáj munkaközössége a számtalan nehézség és a valóban létező hibák ellenére is eredményes munkát végzett. Sok tehetséges fiatal fejlődött a kollektíva segítése és tanácsai nyomán íróvá. Nagy Sándor Kossuth-díjas, és sok más ismert író és költő pályája a Tiszatáj hasábjain indult. Nem egészen a mi hibánk, hogy jelentős eredményeket nem érhattünk el. Nem voltunk szoros szervezet. Nem tudtunk tekintélyt szerezni a munkaközösségnek, ez volt a főhiba. A város irányító szervei nem számoltak komoly tényezőként a Tiszatáj íróival. Segítésük nem volt olyan arányú, mint azt szocialista irodalmunk megérdemelné. Lódi elvtárs kiemelte, hogy a Párt és az MSZT segítsége volt az egyetlen, mely működésünket biztosította.

Az Írószövetséget is a budapesti írók szövetségének éreztük mind a mai napig. Csak nagyon ritkán érdeklődtek dolgaink felől és gyakran megtörtént, hogy leveleinkre, érdeklődésünkre válasz sem érkezett. Ezután Lódi elvtárs örömmel üdvözölte az Írószövetség elhatározását és megígérte, hogy a szegedi csoport jó munkával válaszol a segítségre.

Ezután Somfai László, Szabolcsi Gábor és Bécsi Tamás szóltak a felvetett problémákhoz. A tanács és az MSZT kiküldöttei a legmesszebbmenő támogatásukról biztosították az Írószövetség szegedi csoportját.

A hozzászólások után a vezetőség megválasztására került sor. A tagság a jelölőbizottság előterjesztésére Somfai László elnököt, Kékesdi Gyula titkárt, Lódi Ferenc szerkesztőt, Ertsey Péter gazdasági felelőst és Diószegi András Csillag és Irodalmi Ujság-felelőst egyhangú szava-

zással választotta meg tisztségükbe. Ezzel a Magyar Írók Szövetsége szegedi csoportja megalakult.

Az új vezetőség nevében Kékesdi Gyula titkár tett ígéretet, hogy jó szervezési és írói munkával válaszol a szegedi csoport a segítségért. Programmul a fokozott írói munkán kívül az üzemek és tszcs-k kulturális segítségét, új tehetségek felkutatását és széppé vált életünk gondos, részletes tanulmányozását jelölte meg.

A megalakuló gyűlést irodalmi est követte a tanácsháza dísztermében. A nagyszámú érdeklődő bizonyágul szolgált, hogy az irodalom nálunk széles néptömegek-ügye.

A műsor elején Somfai László elnök tartott megnyitóbeszédet. A rendkívül színvonalas előadás élénk színekkel festette irodalmunk mai képét és a felszabadulás óta megtett utat. Hallgatóknak és íróknak is tanulságos volt Somfai elvtárs fejtegetése. Különösen irodalmunk fejlődésével kapcsolatos megállapításai és a szegedi csoport célkitűzéseiről mondottak találtak tetszést.

Az irodalmi esten a budapesti írók is bemutatkoztak. László Gyula hosszabb riportjának hangulatos részletét olvasta fel. Vészi Endre készülő regényéből mutatott be nagy tehetséggel és írói erővel megírt fejezetet. A közönség különösen nagy tetszéssel fogadta Urbán Ernő elbeszélő költemény-részletét, mely ízes nyelvezetével, fordulatos, lebilincselő cselekményével nagy sikert aratott.

A szegedi írók közül Somfai László, Lódi Ferenc, Szabolcsi Gábor, Tolnai Péter, Diószegi András szerepeltek. A közönség elismeréssel fogadta a magas művészi értékű, komoly tehetségre valló írásokat.

Az Írószövetség szegedi csoportjának munkája a megalakulás óta tervszerűen és szervezeten folyik. Elég megtekinteni a csoport háromhónapos munkatervét, hogy meggyőződjünk arról, hogy a szegedi írók híven a város gazdag haladó irodalmi hagyományaihoz, magasra tűzik a célt és a lelkesedésből ítélve azt szívós munkával el is fogják érni.

Kékesdi Gyula,
a szegedi csoport titkára

SZÍNHÁZ

SZÍNHÁZI ÉLET MAKÓN

(A Szegedi Állami Nemzeti Színház makói vendégszínházi)

Alig néhány nappal ezelőtt hangzott el Révai elvtárs beszámolója a Magyar Dolgozók Pártja II. Kongresszusán. Mint ismeretes, beszédében összegezte a legutóbbi évek azon nagyszerű eredményeit, melyek következtében „kulturális területen is megkezdjük a felzárkózást a politikai és gazdasági téren elért nagy eredményeinkhez.“ Részletesen foglalkozott a színjátszás kérdésével is, hol a művészetek több ágához hasonlóan, a Párt ideológiai előkészítése és irányítása mellett „sikertelenül“ áttörni a burzsoa művészetek frontját.“